

32000L0018

19.5.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 118/41

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2000/18/EHS**ze dne 17. dubna 2000****o minimálních požadavcích na zkoušky bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí po silnici, železnici a vnitrozemských vodních cestách**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 75 odst. 1 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zlepšování bezpečnosti dopravy a ochrany životního prostředí, zejména v souvislosti s přepravou nebezpečných věcí po silnici, železnici a vnitrozemských vodních cestách, jakož i lidský činitel v bezpečném provozu těchto druhů dopravy jsou důležité otázky.
- (2) Podle směrnice Rady 96/35/ES ze dne 3. června 1996 o jmenování a odborné způsobilosti bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí po silnici, železnici a vnitrozemských vodních cestách ⁽⁴⁾ jsou všechny podniky, jejichž činnost zahrnuje přepravu nebezpečných věcí, jakož i nakládku a vykládku vztahující se uvedené dopravě, povinny jmenovat jednoho nebo více bezpečnostních poradců. Uvedená směrnice neobsahuje žádná podrobná ustanovení zaměřená na harmonizaci požadavků na zkoušky bezpečnostních poradců ani žádná ustanovení použitelná na zkušební orgány.

- (3) Členské státy by měly stanovit společný minimální rámec pro zkoušky bezpečnostních poradců a podmínky pro zkušební orgány s cílem zaručit určitou úroveň kvality a usnadnit vzájemné uznávání osvědčení ES o školení bezpečnostních poradců.
- (4) Zkouška bezpečnostních poradců musí jako minimum zahrnovat písemný test skládající se z otázek vztahujících se alespoň k předmětům uvedeným v příloze II k směrnici 96/35/ES a z případové studie, jíž mohou kandidáti prokázat, že jsou schopni vykonávat úkoly bezpečnostního poradce.
- (5) Členské státy mohou stanovit, že kandidáti přející si pracovat pro podniky, jejichž činnost se týká pouze určitých nebezpečných věcí, budou zkoušeni jen z předmětů vztahujících se k jejich činnosti. V tom případě by osvědčení ES mělo jasně uvádět omezení své platnosti.
- (6) Zkoušky organizované zkušebními orgány musí být schváleny příslušnými úřady členských států. Členské státy definují kritéria pro zachování vysoké úrovně kvality služeb. Zkušební orgány musí být technicky způsobilé, spolehlivé a nezávislé.
- (7) Při provádění této směrnice by si měly členské státy měly navzájem poskytovat pomoc,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Oblast působnosti a definice**Článek 1**

1. Tato směrnice stanoví minimální zkušební požadavky na zkoušky nutné k získání osvědčení ES o školení bezpeč-

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 14.5.1998, s. 21 a Úř. věst. C 52, 23.2.1999, s. 16.⁽²⁾ Úř. věst. C 407, 28.12.1998, s. 118.⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. října 1998 (Úř. věst. C 341, 9.11.1998, s. 29), potvrzené dne 16. září 1999, společný postoj Rady ze dne 29. března 1999 (Úř. věst. C 36, 8.2.2000, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 18. ledna 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 28. března 2000.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 145, 19.6.1996, s. 10.

nostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí stanovené ve směrnici 96/35/ES.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění, aby bezpečnostní poradci pro přepravu nebezpečných věcí byli zkoušeni tak, aby vyhověli minimálním požadavkům.

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

- a) „bezpečnostním poradcem pro přepravu nebezpečných věcí“ rozumí každá osoba uvedená v čl. 2 písm. b) směrnice 96/35/ES (dále jen „poradce“);
- b) „nebezpečnými věcmi“ rozumějí věci vymezené v článku 2 směrnice 94/55/ES ⁽¹⁾ a v čl. 2 písm. b) směrnice 96/49/ES ⁽²⁾;
- c) „podnikem“ rozumí podniky uvedené v čl. 2 písm. a) směrnice 96/35/ES;
- d) „zkouškou“ rozumí zkouška uvedená v čl. 5 odst. 2 směrnice 96/35/ES;
- e) „zkušební orgánem“ rozumí každý subjekt určený příslušnými úřady členských států k pořádání zkoušek;
- f) „osvědčením ES“ rozumí osvědčení zavedené v souladu se vzorem uvedeným v příloze III směrnice 96/35/ES.

KAPITOLA II

Zkoušky

Článek 3

1. Příslušný úřad nebo zkušební orgán pořádá povinnou písemnou zkoušku, kterou může doplnit ústní zkouškou za

⁽¹⁾ Směrnice Rady 94/55/ES ze dne 21. listopadu 1994 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí (Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 7). Směrnice ve znění směrnice Komise 96/86/ES (Úř. věst. L 335, 24.12.1996, s. 43 a Úř. věst. L 251, 15.9.1997, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 96/49/ES ze dne 23. července 1996 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se železniční přepravy nebezpečných věcí (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 25). Směrnice ve znění směrnice Komise 96/87/ES (Úř. věst. L 335, 24.12.1996, s. 45).

účelem ověření, zda mají kandidáti nezbytnou úroveň znalostí požadovaných k vykonávání úkolů poradců a k získání osvědčení ES.

2. Povinná zkouška se skládá z písemného testu přízpusobného druhu nebo druhům dopravy, kterých se vydání osvědčení ES týká.

3. a) Kandidát obdrží dotazník. Skládá se alespoň z 20 otevřených otázek, které se v souladu s čl. 5 odst. 4 směrnice 96/35/ES týkají alespoň dvou předmětů uvedených v příloze II zmíněné směrnice. Lze však zvolit i otázky s výběrem možných odpovědí. V tom případě se dvě otázky s výběrem možných odpovědí rovnají jedné otevřené otázce.

Mezi těmito předměty souvisejícími s daným druhem dopravy se pozornost věnuje zejména těmto tématům:

- obecným ochranným a bezpečnostním opatření,
- klasifikaci nebezpečných věcí,
- obecným požadavkům na obal včetně kontejnerů, tankovacích kontejnerů a železničních cisteren,
- označování nebezpečnosti a výstražným nálepkám,
- zmínek v přepravních dokladech,
- manipulaci a ukládání,
- odbornému školení posádek,
- dokladům vozidla a přepravním osvědčením,
- bezpečnostním pokynům,
- požadavkům na zařízení pro přepravu.

b) V souvislosti s přílohou I k směrnici 96/35/ES vypracují kandidáti případovou studii, kterou mohou prokázat, že jsou schopni vykonávat úkoly poradce.

c) Členské státy mohou stanovit, že v souladu s přílohou II směrnice 96/35/ES budou kandidáti přejíci si pracovat pro podniky specializované na přepravu určitých druhů nebezpečných věcí zkoušeni pouze z předmětů vztahujících se k jejich činnosti.

Tyto druhy nebezpečných věcí jsou

- třída 1 (výbušniny),

- třída 2 (plyny),
- třída 7 (radioaktivní látky),
- třídy 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 a 9 (pevné látky a kapaliny),
- čísla OSN 1202, 1203, 1223 (minerální oleje).

Nadpis osvědčení ES musí jasně uvádět, že je platné pouze pro druhy nebezpečných věcí uvedené v tomto písmenu a ze kterých byl poradce zkoušen za podmínek stanovených v písmenech a) a b).

4. Příslušný úřad nebo zkušební orgán postupně vytvoří seznam otázek, které jsou zahrnovány do zkoušky.

KAPITOLA III

Kritéria pro zkušební orgány

Článek 4

1. Pokud členské státy nepřevzou přímou odpovědnost za pořádání zkoušek, jmenují zkušební orgány na základě těchto kritérií:

- a) působnost zkušebního orgánu;
- b) podrobnosti pořádání zkoušek navržené zkušebním orgánem;
- c) opatření určená k zajištění nestrannosti zkoušek;
- d) nezávislost orgánu na jakýchkoliv fyzických nebo právnických osobách zaměstnávajících poradce.

2. Schválený zkušební orgán je jmenován písemně. Tento souhlas může mít omezené trvání.

Článek 5

Při provádění této směrnice si členské státy navzájem poskytují pomoc.

Každý členský stát pravidelně předává Komisi seznam otázek zmíněný v čl. 3 odst. 4. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

KAPITOLA IV

Závěrečná ustanovení

Článek 6

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do tří měsíců od jejího vstupu v platnost. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Přijímají-li členské státy tato opatření, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 7

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 8

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucembursku dne 17. dubna 2000.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

L. CAPOULAS SANTOS